

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.80/2017/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. november 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. szeptember 04. napján kihirdetett Kb.I.49/2017/2. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 120 (százhusz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A vádlott részére a 120.000,- (százhuszezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. szeptember 4. napján kihirdetett Kb.I.49/2017/2. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk.439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 1.500,- ft, összesen 180.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére hat hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Kötelezte a vádlottat 41.441,- ft bünyügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.701/2017/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bíróság eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Be.250.§ (2) bekezdés c) pontjában írt rendelkezést, amikor a tárgyalási jegyzőkönyvön a tárgyalás időpontját nem rögzítette. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a mulasztás nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, mert az ügy egyéb iratai alapján a tárgyalás időpontja megállapítható volt, valamint azt az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része is helyesen rögzíti. A katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson vallomást tett, melyben tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Védekezést terjesztett elő, mely szerint a szolgálatba lépést megelőző napon fogyasztott szeszesitalt, amely azonban a másnap reggeli szolgálatba lépés során a vérében kimutatott alkohol meglétét nem eredményezhette. A vádlott a nyomozás során, illetve a tárgyaláson tett vallomásaiban azonban eltérően jelölte meg a szeszesital fogyasztásának idejét, valamint az elfogyasztott sör mennyiségét. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a vérvételi jegyzőkönyv adatai, az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen a vádlott szolgálati okmányai, valamint a szeszesital fogyasztás észlelésével kapcsolatos dokumentumok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 2. oldal negyedik bekezdésétől a 3. oldal alulról harmadik bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa akkor sem, amikor az igazságügyi orvosszakértői véleményt, az annak alapjául szolgáló vérvételi jegyzőkönyveket nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből, és az erre irányuló indítványt elutasította. A 22/2015. (VI.15.) BM. rendelet 6.§ (3) bekezdése valóban azt írja elő, hogy a vér- és vizeletvételre kizárólag az erre a célra rendszeresített, ép, zárt címkével ellátott, bontatlan, a mintavételi eszközöket magába foglaló egységdoboz alkalmazható. A mintavételi egységdoboz felnyitása és alkalmazása csak a hivatásos állomány mintavétellel érintett tagja, a hivatásos állomány vizsgálatot foganatosító tagja, a szolgálati előljáró, és a mintát vevő orvos jelenlétében történhet. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy a vérvételi jegyzőkönyv, illetve a szakértői vélemény nem vált a büntetőeljárás során bizonyítékként nem értékelhető, nem törvényesen beszerzett bizonyítékká azáltal, hogy a vérdoboz felbontásánál a szolgálati előljáró nem volt jelen. A vérvétellel és az eredményének értékelésével kapcsolatos eljárás ezen túlmenően szabályosan zajlott le. A vádlott jelen volt a vérdoboz felnyitásánál, tehát az ő tekintetében garanciális rendelkezést nem sértettek.

Észlelte a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített történeti tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés b) pontja alapján részben hiányos, kiegészítésre, pontosításra szorul. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság ítéletében írt történeti tényállás első mondatát annyiban egészíti ki, hogy „.....a vádlott 2017. július 16. napján a szolgálatot leadta,” A második bekezdés első mondatát annyiban helyesbíti, hogy „....hogy előtte, pontosabban meg nem határozható időpontban....”

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és

ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak, valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú katonai tanács által rögzített és a másodfokú bíróság által kiegészített, pontosított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk.439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 3. oldal utolsó két bekezdésében kifejtett jogi álláspontját. Nem kétséges, hogy a vádlott megvalósította a szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét, amikor a fontos szolgálati feladatnak minősülő biztonsági felügyelői szolgálat ellátására úgy jelentkezett, hogy a szervezetében szeszessital fogyasztásából származó alkohol volt. A szolgálati feladat alóli kibúvás bűncselekménye tekintetében nincs jelentősége annak, hogy milyen fokú a vádlott alkoholos befolyásoltsága. Önmagában az a körülmény, hogy a szervezetében szeszessital fogyasztásából származó alkohol van, megalapozza annak megállapítását, hogy képtelenné tette magát a szolgálat teljesítésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, és nem tévedett, amikor a korábban a határőrségnél, jelenleg a Bv. testületnél, mintegy két évtizede hivatásos állományban szolgáló vádlott esetében lehetőséget látott a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetésnél a napi tételek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányosan került meghatározásra. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság a három kiskorú gyermek eltartására köteles, jelentős banki hiteltartozást törlesztő vádlott esetében, amikor az egy napi tétel összegét a rendelkező részben írt 1.500,- forintban határozta meg. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre enyhítette. A vádlott megnehezült anyagi helyzetére figyelemmel, a vele szemben kiszabott 120.000,- ft pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett a Btk.50.§ (4) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság a Btk.51.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben ez az enyhébb összegű pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. november 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k. bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. november 24.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke